

Visitationspredikan Norrala Trönö den 27 oktober 2024

Mässa i Vågbro kyrka kl 11.00

Visitor Lena Wängmark

Visitationspredikan tar sin utgångspunkt ur söndagens evangelietext

Matt 23:37-39 och Matt 24:1-2

Humlor kan flyga över Mount Everest 9000 m eller över fyra stycken Kebnekajse på varandra. Hur kan det vara möjligt? Ingen kan tro det.

En humla kan flyga i 30 km i timmen som en moped eller EPA får köra

Humlan har 3 miljoner hårstrån. Hur det än ser ut med våra frisyrier så har vi människor så där en 5 miljoner hårstrån. Varje hårstrå har en muskel och om vi ryser eller fryser så arbetar alla 5 miljonerna muskler. Vilken styrka!

En humla som flög förbi mig i somras brummade i tonen B. Jag sprang fort in och kollade upp på pianot...

I Trönö kyrka i onsdags såg jag, mitt bland barnens fredsbilder (de tjuvstartade FN-dagen) och Christina Nyströms vackra ikoner en så fin stor humla som Anette Öberg hade målat. Med alla 3 miljoner hårstrån tror jag. Anette sa att det hade tagit lång tid att måla dit dom...

En humla kan ju egentligen inte flyga säger man. Men när man gjorde riktiga vetenskapliga undersökningar så såg man att det omöjliga var möjligt. Alla humlor kom över 7 500 m och några flög så högt som 9000 m. Fantastiskt!

Här i Norrala Trönö är ni lite som humlorna tror jag...

Jag ser att ni som församling är fantastiska på att flyga. Nu menar jag inte som en fladdrande lekfull drake utan mera som en stadig brummande humla, som kan flyga på oanade höjder. Brumma tryggt och om vi människor använder alla 5 miljoner muskler x drygt 3000 församlingsbor. Då kan det bli bara bra. En kyrka nära. Precis som det ska vara tänker jag. Där många får plats att hjälpa till och där hela världen möts. Vi fick ett smakprov på det när vi hörde Gariks berättelse och när vi fick smaka hans goda grillning. Samtidigt anar jag ekot och vindar från ekumenikens område genom bygdens son Nathan Söderblom som fortfarande betyder mycket för bygden men även för hela vår världsvida kyrka.

Kultur som förenar var temat för visitationen och kultur kan vara så mycket. Det är att ta vara på det goda och erfarenheter från då och låta det liksom rinna genom nu för att lyfta och bära in mot framtiden. Det är att mötas på vägen att hitta vägar till varandra och upptäcka varandras storhet. Som ni gör. Det fick jag höra både i Trönö och Norrala när ni möttes till så fina samtal om livet.

Kanske är kultur som förenar att breda ut sina vingar som en klok mamma höna. Ingen hönsmamma i sin dåliga bemärkelse utan en kärleksfull omtänksam sådan

Ett annat viktigt uppdrag är, tänker jag, att på olika sätt skapa varma fickor i tiden.

Och tänk så mycket det kan rymmas i en ficka. Om den råkar vara alldeles tom så är den i alla fall alltid varm. Men ibland så är en ficka en riktig upptäcktsfärd. Så vill kyrkan vara en varm

ficka i tiden full av upptäcktsfärder. Kanske har dom sin utgångspunkt i Norralas vackra Pilgrimscenter.

I vår evangelietext i dag hör vi om hur Jesus vill samla oss som hönsmamman under sina vingar. Och vi som haft höns vi vet att det, precis som Jesus vet, är svårt att alla kycklingar vill komma till mamma när hon brer ut sina vingar. Nån liten kyckling kanske hellre sitter på mammas rygg och nån kanske flyger ända upp till takbjälken och nån kryper under stängslet och ger sig ut på vift. Men tänk jag tror att mamma höna ändå sneglar ömsint och kärleksfullt åt sin älskade busunge. Fast hon kanske kacklar lite varnande. Kycklingen kan ju ramla...och som jag sa innan evangelieläsningen en höna kan ge sitt liv för sina kycklingar...Vi vet en Barnavän som gjorde det.

Men precis som ni i Norrala Trönö önskar i er vision att alla ska få våga vara sig själva och mötas med respekt, så tänker jag att Gud tänker på oss människobarn och älskar oss. Gud skapade oss till människor och inte till gudar och jag tror att Gud förstår hur det är att vara människa. Hur det är att vara människa just nu, för dig, och för mig.

Jag har läst att hela universum alltid sjunger på en ton. En ton som vi inte hör. Jag tror vi skulle behöva så där 13 pianons omfång neråt för att komma ner så lågt att vi skulle kunna mäta den tonen. Men den är en fin ton som nog ljuder i oss i varje andetag.

Som ligger till grund för all vacker körsång som finns här. Som vi också fick prov på i den välbesökta fredskonserter i Trönö kyrka på onsdagskvällen och i all musik. En ton som sjunger i oss så att vi orkar flyga som humlorna. Fyllda av tro och tillit. Burna av andens vindar och även om vi inte hör universums ton så är den tonen ett B och Be vill jag göra för hela Norrala Trönöbygden. Be för all er goda verksamhet i församlingen. För allt fortsatt skapande av många varma fickor i tiden.

Kultur som förenar är när många tillsammans vill det goda. Det gör skillnad och tillsammans med Guds välsignelse, Gud som valde jorden och oss människobarn, vågar vi fortsätta att lyfta våra vingar och flyga.

Humlor kan flyga över Mount Everest. Jag har sett att ni här kan flyga minst lika högt.

Lena Wängmark.

Prost i Södra Hälsinglands kontrakt